

4. Bibliographie der Schriften

D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam interiorem ad acquirendam contemplationis perfectionem, ...

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. XI. Qvando & qvibus in rebus obedientia animae interiori maxime sit necessaria.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

CAP. XI.

Quando & quibus in rebus obedientia anime interiori maxime sit necessaria.

80. **U**T scias, quando necessaria maxime sit obedientia, admonere te volo, quod, ubi majores experieris horribiles & importunas inimici suggestiones, quando sufferes majores tenebras, angustias, ariditates, & relictiones, quando magister videbis circumdatam tentationibus iræ, furoris, blasphemiar, luxuriæ, maledictionis, tædii, desperationis, maximeque solatio omni privaberis; tunc magis tibi necessarium sit credere & obedire experto Directori, ut in sancto ipsius consilio acquiescas, nec vehementi inimici persuasione abreptus, credas in afflictione, gravique destitutione, quod

quod perdita sis, quod Deus a te
 abhorreat, quod ejus gratia ex-
 cideris, quodque non amplius
 juvet te obedientia.

81. Videbis te circumdatam
 gravibus & molestis scrupulis,
 doloribus, angustiis, martyriis,
 diffidentiis; deserent te creatu-
 ræ, & molestias creabunt tam
 acerbæ, ut dolores tui videan-
 tur inconsolabiles & tormenta
 tua insuperabilia. O anima be-
 nedicta. Quam felix eris, si cre-
 dis ductori tuo, si te subjicis obe-
 disque! Tunc ambulabis tutior
 per secretam & interiorẽ viam
 noctis obscuræ, quamquam tibi
 videaris in errore ambulare, pe-
 jor esse, quam unquam fueris,
 nilque videre in anima tua,
 quam abominationes & signa
 animæ damnatæ.

K

82. Evi-

82. Evidenter colliges, obfiderite, ac poffideri a dæmone; quia figna interni hujus exercitii & horribilis tribulationis ad illa proxime accedunt, quæ in invafione vehementiffima obfeforum & dæmoniacorum apparent. Credas tunc firmiter Ductori tuo, nam in obedientia, confiftit vera felicitas tua.

83. Advertendum tibi erit, dæmonem, fi viderit animam penitus fe abnegantem, ac fubmittentem obedientiæ Directoris fui, totum infernum furfum deorfum verrere, ut impediatur ipfi infinitum hoc bonum, & fanctum facrificium. Solet invidia ac furore plenus inter animam & Ductorem fpargere zizania, faciens ut anima concipiat tædium, indignationem, averfionem, repul-

pugnantiam, diffidentiam & odium contra Ductorem suum, & interdum utitur etiam lingua ejus, ut dicat multa opprobria. Verum si Director est expertus, ridet subtiles hasce insidias, & diabolicas astutias, & quamvis demon magnopere laboret, ut persuadeat animabus, quæ in hoc statu versantur, variis suggestionibus, ne credant Directori, ne obediant ipsi, neque se protrahant, credere nihilominus possunt, & credunt, quantum sufficit ad obediendum, quamquam non sibi metipsis eo satisfaciant.

84. Postulabis a Ductore tuo aliquam licentiam, aut cum ipso communicabis gratiam aliquam acceptam. Si ipso licentiam tibi denegante aut faciente, ut gra-

tia tibi, ne superbus fias, evanescat, tu a consilio ejus recedis, ipsum relinquis, signum est, falsam fuisse gratiam, & in periculo versari spiritum tuum. Si autem credas & obedias, quam vehementissime tibi displiceat, signum est te esse vivam & male mortificatam; proficies tamen illa violenta, & rigorosa medicina, quia etsi pars inferior turbetur, ac commoveatur, pars superior tamen animæ illam amplectitur, & vult humiliari, & mortificari, quod sciat eam voluntatem divinam esse. Et quam tu id non cognoscas, semper tamen magis, magisque tibi satisfaciet Ductor & fiducia, quam in eo collocas.

85. Medium abnegandi amorem proprium, ac proprium de-

deponendi iudicium, est, ut quis penitus, se & vera cum summiffione Medico spirituali supponat. Si hic tibi impedit tuum gustum, aut tibi mandat id, quod non desideras, statim se tibi repræsentabunt contra sanctum consilium multa rationum falsarum, & apparentium millia, unde cognoscatur, Spiritum non esse penitus mortificatum, nec cæcum esse proprium iudicium, sed superesse capitales, promptæ & cæcæ obedientiæ, ac pacis animæ inimicos.

86. Tunc necessarium est, ut te ipsam vincas, ut superes viva illa sensa, & spernas falsas rationes, obediendo, tacendo & exequendo Sanctum consilium; hoc enim modo evellentur appetitus & proprium iudicium.

K 3

87. Ad

87. Ad hoc antiqui Patres, tanquam experti Magistri spiritus exercebant discipulos suos variis, & extraordinariis modis. His præscripserunt, ut plantarent lactucas foliis deorsum versis; aliis ut inaquarent truncos siccos, & aliis ut nerent, & rescinderent sæpius vestem; quæ omnia sunt mirabilia, & efficacissima stratagemata ad probandam simplicem obedientiam & eradicandam funditus malam proprii iudicii ac voluntatis herbam.

CAP. XII.

Ejusdem argumenti.

88. **S**Cias te ne passum quidem in via spiritus promoturum esse, quamdiu non curas, ut sævum hunc proprii iudicii hostem vincas, & anima, quæ non